

Sant Celoni commemora el centenari de l'arribada de l'electricitat (1909 - 2009)

Una imatge de la inauguració de l'exposició a Can Ramis, oberta fins el 22 de novembre (FOTO: P&P)

SANT CELONI.- L'exposició 1909-2009. Centenari de l'arribada de l'electricitat a Sant Celoni que oberta a Can Ramis des del passat 6 de novembre i fins el 22 de novembre va ser el tret de sortida de la commemoració de l'arribada de l'electricitat al municipi. L'historiador local, Josep Maria Abril va ser l'encarregat de fer la xerrada "Josep Alfaras i l'arribada de

l'electricitat". L'electricitat va arribar a Sant Celoni el 8 de setembre de 1909. L'Elèctrica, explica Josep Maria Abril, va ser la primera empresa celonina productora d'electricitat bastida per Josep Alfaras Prat i a nom de la seva mare, Magdalena Prat, vidua de Josep Alfaras Planas. Fins al moment de l'arribada de l'energia elèctrica, l'enllumenat dels carrers del poble

era amb fanals d'oli i, més endavant, amb petroli i a començaments del segle XX els carrers i les cases s'il·luminaven amb gas acetilè, amb els populars llums de carbur.

L'exposició fa un recull de fotografies i textos de l'època vinculats amb qui va ser l'impulsor d'aquesta iniciativa i el canvi que suposà per Sant Celoni. També hi ha el permís concedit a Magdalena Prat per al subministrament d'energia elèctrica a la vila el 1909, i un rebut de La Elèctrica de San Celoni pel subministrament d'electricitat a l'Ajuntament el 1914.

Relacionat també amb l'arribada de l'electricitat el dia 8 de novembre al vestíbol de l'Ateneu s'inaugurà el bust fos en bronze de Josep Alfaras. Assenyalar que el bust ja era originàriament a l'Ateneu, el 1928 aquesta entitat el va homentajar i en col·locà el bust modelat en guix per l'escultor Lluís Montané. /LV

Memòria i Ofici de Ramon Oriol

La peça està totalment elaborada de xocolata (FOTO: P&P)

SANT CELONI.- Ramon Oriol va tenir els primers contactes amb el món de la pastisseria l'any 1950, quan va aprendre l'ofici de pastisser de les mans de l'avi de Ca la Sisa, el mestre pastisser Josep Bach, fundador de la pastisseria Bach.

Ramon Oriol -amb la seva dona Maria Àngels al seu costat- va ser un apassionat de la pastisseria, tant de la innovadora com la tradicional. treballava receptes de més de 100 anys d'antiguitat. Va fer escola, ensenyant les arts dolces a Josep Peix, Toni (que ja no estan entre nosaltres) i Vicenç Rodellas, que van esdevenir pastissers de la vila de Sant Celoni.

Aquesta peça de xocolata, elaborada amb l'ajuda de Raül Bernal, és un petit homenatge a la seva vida i dedicació al món de la pastisseria. Personalment penso que, encara que els darrers anys no treballés com a tal, mai va deixar d'estimar l'ofici.

- L'estructura principal representa els fonaments de la pastisseria.

- Les papallones són la dedicació, la passió i els sentiments. Una síntesi de tot el que aquesta disciplina requereix.

- Les mans són la millor eina de cada artesà.

- El barret de pastisser transmet que va fer escola a Sant Celoni, ensenyant a joves professionals que després van ser els pastissers de la vila.

- Els colors or, plata i bronze aporten l'elegància que ell es mereix.

A.A.

MARC RODELLAS

Fit a fit! la conversa de profit (13)

Parlem de la por?

Hi ha pors positives que ens poden ajudar a ser prudents, però, quan la por és excessiva malament. Tot allò que se'ns resisteix ens fa por, i aleshores ho transformem en un enemic; la malaltia, el fracàs, el desprestigi, ect. En conseqüència, un pot començar a viure en la penombra, temorós, suspicax, agressiu... La por ens fa perdre la pau, i obre moltes ferides. Aquesta és la jugada del Maligne. Per aquestes ferides Ell fa que supuri el pus del rancor i els ressentiments. Ser persona de fe no és creure senzillament que Déu existeix, sinó creure que Déu ens estima. Hi ha qui diu que en tot això de la fe només és feblesa, que hem de ser objectius. Però els seus raonaments i explicacions ens porten a un cercle sense sortida. No hi sha patiment més cruel que patir sense sentit. La única sortida alliberadora de totes les pors, la font de tot consol i de pau que

podem trobar en aquest món és la fe. La única finestra de transcendència que podem obrir quan es tanquen tots els horitzons és la finestra de la fe. Aquesta fe ens diu que darrera dels fenòmens i aparences hi ha aquella mà que organitza i coordina, permet i disposa tot el que succeeix en el món.

«La cabeza es la loca de la casa», diu santa Teresa. En el Parenostre, se'ns ha ensenyat a demanar el pa pel dia, per les dificultats del dia, No ens avençem, cada dia tindrem el Parenostre i el seu ajut. Moltes de les realitats que ens preocupen, ben mirat, no hi podem fer res. Si tenim al davant uns mals que tenen solució i uns altres que no, se'ns obren dos camins de conducta: el de la bogeria o el de la saviesa. Seria una bogeria resistir mentalment o d'altra manera les realitats que jo no puc canviar. La saviesa consisteix en discernir el que jo puc

canviar i d'allò que jo no puc fer-hi res; del que jo m'haig d'ocupar, i d'allò que no me n'haig de preocupar, perquè estar en mans de Déu. Sempre hi haurà realitats allà on haig de posar totes les meves energies perquè estratègicament, són neutralitzades parcial o totalment, per exemple la malaltia o la ignorància... però els resultats molt sovint no arriben o es fan esperar. Fa por la crisi, és dur el fracàs, quedar-se a l'atur, no poder cobrir la hipoteca, ser criticat o incomprès, són eventualitats que no es poden assumir, no amb goig, però si amb fe. El cristià per sobre de les aparences visibles de la injustícia, contempla la voluntat del Pare, que de tot en vol treure el bé. Tirem endavant, amb fe i sense por. Així viurem més feliços i ajudarem a ser-ho als qui tenim al costat. I aquest és el negoci més gran.